

**ПРОЦЕДУРНІ АСПЕКТИ УБЕЗПЕЧЕННЯ ВЛАСНИКІВ
ПРИСАДИБНИХ ДІЛЯНОК ВІД РУХУ ВАНТАЖНИХ
(ВЕЛИКОГАБАРИТНИХ) АВТОМОБІЛІВ МАСОЮ ПОНАД
3,5 ТОНН НА ДОРОГАХ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У ВІДДАНІ
ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ**

Озерський І. В.

*доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри цивільного та кримінального права і процесу
Чорноморського національного університету імені Петра Могили
м. Миколаїв, Україна*

Останнім часом, в мережах ЗМІ все частіше з'являється інформація про невдоволення власників присадибних ділянок про чималий потік вантажних автомобілів уздовж вулиць з прилеглими помешканнями громадян, де останні скаржаться на руйнування автомобільних доріг, будинків та ушкодження здоров'я. Отож, постійний рух громіздких важковагових автомобілів, у тому числі з причепами та на великій швидкості уздовж присадибних ділянок, супроводжує нестерпний шум та вібрацією, руйнує помешкання громадян, погіршує їх стан психофізіологічного здоров'я тощо.

Пропонуємо покрокові дії власників присадибних ділянок в означеній вищій ситуації для її вирішення. Для початку таким громадянам варто звернутися до місцевих органів влади, де у заяві-зверненні поставити наступні запитання:

– ***Чи є означена «дорога» з приводу якої виник спір комунальною власністю? Якщо так, то просимо надати (надіслати) належним чином посвідчені документи (схеми, проекти, дозволи, рішення, погодження, свідоцтва, паспортизація, генеральний план, відповідність дороги технічним (технологічним) умовам).*** Як відомо, згідно ч. 1 ст. 16 Закону України «Про автомобільні дороги» передбачено, що вулиці і дороги міст та інших населених пунктів знаходяться у віддані органів місцевого самоврядування і є комунальною власністю. Статтею 17 цього Закону встановлено, що управління функціонуванням та розвитком вулиць і доріг міст та інших населених пунктів здійснюється органами місцевого самоврядування, у віддані яких вони знаходяться. Статтею 7 Закону України «Про дорожній рух» передбачено, що до компетенції селищної ради та її виконавчого органу належать повноваження у сфері дорожнього руху, зокрема, забезпечення виконання вимог законодавства з питань дорожнього руху і його безпеки, сприяння діяльності по утриманню у безпечному для дорожнього руху

стані автомобільних доріг, вулиць, здійснення заходів щодо профілактики дитячого дорожньо-транспортного травматизму та інші.

– *Яким чином (на сесії селищної ради, спільній нараді з МВС та іншими органами, спеціальною комісією тощо) вирішувалося, і чи вирішувалося узагалі питання про доцільність чи не доцільність встановлення дорожнього знаку 3.3. «Рух вантажних автомобілів заборонено» з дозволеною максимальною масою понад 3,5 т.?* Адже, у відповідності до ст. 19 Конституції України та ч. 3 ст. 24 Закону України «Про місцеве самоврядування», органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

– *Чи проводилася за ініціативи органів місцевого самоврядування експертиза того, що рух вантажних автівок масою понад 3,5 тонн уздовж вулиць, де розміщені присадибні ділянки не призводить до руйнування житлових будинків, а їх мешканців від загазованості повітря та гучного шуму? Якщо, НІ!!, то яким чином було прийнято рішення про доцільність руху означеного автотранспорту?* Оскільки, тут лише дискреційних повноважень чиновників недостатньо для вирішення такого питання!

– *Хто буде відшкодувати майнову, фізичну та моральну шкоду унаслідок руйнування житлових будинків, що розташовані уздовж проїжджої частини та стан психофізіологічного здоров'я їх мешканців?*

Після визначення в заяві-зверненні запитань до органів місцевого самоврядування, слід виписати застереження наступного змісту: «Просимо, Вас як суб'єкта владних повноважень не зловживати застосуванням у даній спірній ситуації таким інструментом — як дискреційні повноваження голови селищної ради (ОТГ), оскільки останні (дискреційні повноваження) передбачають діяти на власний розсуд в межах законодавства, а не поза ним за принципом «я хочу саме так». Таким чином, переконливо прошу терміново встановити дорожній знак 3.3. «Рух вантажних автомобілів заборонено» з дозволеною максимальною масою понад 3,5 т. по обидва напрямки руху відповідної вулиці уздовж присадибних ділянок, де проходить означена дорога».

Також, громадянам необхідно у зверненні вимагати відповідно до Законів України «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації» та ст. 40 Конституції України прийняти і розглянути заяву в порядку та строки, передбачені законодавством України, а відтак надати письмову відповідь на всі поставлені запитання у тексті зверненні. Наступними діями у залежності від отриманої від органів місцевого самоврядування відповіді, будуть залучення національних медіа, звернення до суду з позовом про відшкодування матеріальної шкоди до

відповідної ОТГ, повідомлення про цей випадок органів прокуратури, ДБР та вищестоящих органів виконавчої влади. До того ж, у зверненні, на час його розгляду заборонити пересування проїжджою частиною вантажних ато масою понад 3,5 т уздовж відповідних вулиць.

ПУБЛІЧНИЙ ПОРЯДОК ЯК ОСОБЛИВА КАТЕГОРІЯ ДЛЯ ВІДМОВИ У ВИЗНАННІ І НАДАННІ ДОЗВОЛУ НА ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ МІЖНАРОДНОГО КОМЕРЦІЙНОГО АРБІТРАЖУ

Хонерія А. А.

аспірант Інституту права

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

м. Київ, Україна

Неможливість визначити вичерпний перелік чи чітко окреслити у законодавстві складові публічного порядку робить таке застереження цікавим для теоретичних розробок. В основному, нормативний орієнтир для застосування застереження про публічний порядок при визнанні та наданні дозволу на виконання арбітражного рішення встановлюється судовою практикою при розгляді відповідної категорії справ. Втім, багатогранність на невичерпність відповідної категорії «публічний порядок», продовжує залишати поле для актуальних наукових дискусій з приводу сутності цієї категорії та можливості її застосування у тому чи іншому випадку.

Поняття «публічний порядок» досліджував О. Крупчана [1, с. 11]. Зокрема, він зазначав, що іноземне арбітражне рішення, що є результатом національних, ідеологічних, моральних, духовних, економічних, політичних та соціальних особливостей конкретного суспільства, не може враховувати відповідний ідеологічний, соціальний, культурний, економічний та моральний базис, на якому побудовано правову систему іншої держави. Застосування арбітражного рішення, яке не вписується у правопорядок певної держави, як «чужорідне тіло може спричинити дестабілізацію його основ».

Український науковець О.О. Кот наголосив на складові публічного порядку [2, с. 85]. Зокрема, він виділив фундаментальні принципи справедливості та моралі, які держава захищає; правила, призначені для обслуговування основних політичних, соціальних або економічних інтересів держави, відомих як *loisdepolice* або *publicpolicyrules*;